

מ"ת 10803/06/21 - מדינת ישראל נגד יעקב אלמו

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 10803-06-21 מדינת ישראל נ' אלמו

בפני כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב יעקב אלמו

החלטה

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 18.6.21 נהג המשיב ברכב פרטי ברחוב האורגים 10 באשדוד. רכבו של המשיב נעצר במחסום משטרה והוא התבקש לבצע בדיקת נשיפון. המשיב הסכים לביצוע הבדיקה ותוצאתה הייתה 740 מיקרוגרם של אלכוהול.
2. בהמשך הועבר המשיב לביצוע בדיקת נשיפון. מדו"ח הפעולה שנערך ע"י רס"ל גריגורי דוידוב עולה, כי ניתנו למשיב שלושה ניסיונות שתוצאתם היתה "נפח נשיפה לא מספיק" ו"נשיפה לא רצופה" ובכך לכאורה, נהג בהיותו שיכור מכח סירוב לביצוע בדיקת שכרות.
3. לפיכך, המשיב נעצר, מעצרו הוארך עד ליום 20.6.21 אז שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח.
4. ביום 20.6.21 הוגש כנגד המשיב כתב האישום המייחס לו סירוב להיבדק בבדיקת נשיפה ונהיגה בקלות ראש. לצדו של כתב האישום, הוגשה הבקשה נשוא ההליך דנן - בקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים.
5. ביום 23.6.21, הצדדים טענו בפני לבקשה ותיק החקירה הוגש לעיוני.

ב. טענות הצדדים:

6. המבקשת עותרת להותרת המשיב במעצר בית מלא, בפיקוח 2 ערבים (לצד הרכיבים הנוספים).
7. לעניין קיומן של ראיות לכאורה, המבקשת מפנה לתיק החקירה ובין היתר לעובדה שהמשיב הודה בכך ששתה בירה.
8. לעניין המסוכנות, המבקשת מפנה לעברו התעבורתי של המשיב, ממנו עולה כי הוא הורשע כבר פעמיים בעבירה דומה. כמו כן, המבקשת מפנה לכך שלמשיב עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות. לשיטתה, מדובר במי שלא מפנים את חומרת העבירות ושב וחוטא בהן פעם אחר פעם ומעמיד בסכנה ברורה את כל משתמשי הדרך. זאת, כשהפעם הוא אף הגדיל וסירב לביצוע הבדיקה.
9. המשיב טוען כי יש אמנם ראיות לכאורה אולם, הוא מנהל את חייו באופן תקין, יש לו מקום מגורים קבוע והוא עובד בחברת אינטל. לשיטתו, בית המשפט יכול לתת בו אמון ולשחרר אותו, שכן לא הייתה הפרת אמון בשום שלב בחייו. בתוך כך, מפנה המשיב לכך שאין לחובתו הרשעה של נהיגה בזמן פסילה ואף לא הרשעה של הפרת

הוראה חוקית.

10. עוד טוען המשיב כי מגבלות קשות עלולות להיות מקדמה על חשבון עונש שעתידי להינתן ועדיין לא ניתן, ומוסיף וטוען כי מעצר בית לעתים הוא יותר קשה ממעצר של ממש.

ג. דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה, שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל חלקית.

11. בבוא בית המשפט להכריע בבקשה דנן, עליו לבחון קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה והאם נשקף מהמשיב סיכון לביטחונו של אדם או לביטחון הציבור. כמו כן, על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, באופן בו פגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה.

12. באשר לקיומן של ראיות לכאורה, הרי שאין מחלוקת בין הצדדים לעניין זה.

13. באשר לשאלת המסוכנות - לא ניתן להתעלם מכך שזו הפעם השלישית בה נתפס המשיב נוהג, לכאורה בשכרות. בעברו התעבורתי הרשעה בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מיום 15/5/19, בגין עבירה משנת 2017 והרשעה נוספת בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מיום 18/3/15, בגין עבירה משנת 2014. לצד העובדה כי חלפו כ-4 שנים מביצוע העבירה הדומה הקודמת, יש לקחת בחשבון את עובדת היותו של המשיב רצידיביסט בעבירות השכרות.

14. בית המשפט העליון פסק בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נ' מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

15. בנסיבות העניין, נראה כי הסיכון העיקרי שנשקף מהמשיב הוא הסיכון למשתמשי הדרך. כלומר, מדובר במסוכנות הנובעת מנהיגותו של המשיב. זאת, כאשר המשיב מעולם לא הפר הוראה חוקית ולא נהג בזמן פסילה (על אף שבעבר נפסל רישיון הנהיגה שלו).

יפים לעניין זה דברי בית המשפט המחוזי (מרכז-לוד) בעמ"ת 40080-08-15 **חכמוב (עציר) נ' מדינת ישראל** (1.9.15) לפיהם:

"מסוכנותו של העורר היא בנהיגתו ועל כך אין מחלוקת. העורר מעולם לא נהג בפסילה. לפיכך אני סבור שדי בעובדה שרישיונו של העורר נשלל ממנו עד תום ההליכים כדי לנטרל את המסוכנות הנובעת מהנהיגה. לפיכך אני מקבל את הערר במובן זה שאני מבטל את תנאי השחרור של מעצר הבית".

16. מן העבר השני של המתנס, המדובר בעבירה של נהיגה בשכרות מכח סירוב. מדו"ח המאפיינים עולה תמונה מדאיגה של משיב אשר כשל בכל מבחני הביצוע, התנדנד, לא הצמיד עקב לאגודל, חרג מהקו והחטיא הבאת אצבע לאף 5 פעמים. המשיב הכשיל את הבדיקה בהתנהגותו ויש בכך כדי להוסיף על המסוכנות הנשקפת ממנו.

17. לאור כל הנתונים הפרושים בפניי, בסקאלה שבין מעצר בית מלא עם פיקוח אנושי לשחרור המשיב ללא תנאים, יש להעדיף פתרון שמאין את המסוכנות של המשיב הקשורה בשילוב של נהיגה ושתית אלכוהול. מצאתי מקום להשית על המשיב תנאים מגבילים ברף התחתון, בדמות מעצר בית לילי ופסילה עד לתום ההליכים. המשיב נעצר מאחורי סורג ובריאח זו הפעם הראשונה וניכר כי הדבר השפיע עליו. בנוסף, מדובר במשיב נורמטיבי, אשר עובד בעבודה מסודרת ומעצר בית מלא, יגדע את מקור פרנסתו ויכול אף להביא לידי חטא.

מפנה בעניין זה להחלטת ביהמ"ש העליון, כב' הש' עמית בבש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל, שם קבע כי:

"הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעיתים מעוצמת הראיות. חלופת מעצר הוא ביטוי שהשתרש בפרקטיקה אך אינו מופיע בחוק המעצרים, וסעיף 21(ב)(1) לחוק נוקט לשון "שחרור בערובה ותנאי שחרור". חלופת מעצר אין פירושה בהכרח מעצר בית מלא, ולרשות בית המשפט עומד מגוון של כלים, כמפורט בסעיף 48(א) לחוק המעצרים שעניינו ב"תנאי השחרור בערובה".

לא הייתי מזכיר דברים אלה, המובנים מאליהם, אילולא התחושה כי החלופה של מעצר בית מלא, הפכה לתנאי שחרור "אוטומטי" כתחליף למעצר בפועל.

אך יש לזכור כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאידנא, שבירור התיק העיקרי עלול להתארך חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעמום והשעמום לידי חטא שלהפרת תנאי מעצר הבית ולהסתבכות נוספת של הנאשם. לכך יש להוסיף כי מעצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו.

רוצה לומר, כי גם בקביעת תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר הן מעוצמתה של עילת המעצר והן מעוצמת הראיות בכל מקרה ומקרה".

18. לאור כל האמור ומתוקף סמכותי הקבועה בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**"), אני מורה על שחרורו של המשיב למעצר בית לילי, בין השעות 20:00-06:00, בכתובת מגוריו וכן מורה על המשך פסילתו של המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

19. בשל העובדה כי החלטה זו ניתנת בהיעדר הצדדים ועל מנת לאפשר למבקשת למצות את זכות הערר, מורה על עיכוב ביצוע שחרור המשיב עד ליום 27.6.21 בשעה 14:00, שעד למועד זה, יוותר המשיב באותם תנאי השחרור, כפי שנקבעו בהחלטה מיום 20.6.21.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים ותוודא קבלתה על ידם.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

